31993R3603

REGULAMENTUL (CE) NR. 3603/93 AL CONSILIULUI
din 13 decembrie 1993
de precizare a definițiilor necesare aplicării interdicțiilor menționate la articolele 104 și 104b alineatul (1) din tratat

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 104b alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei [1],

în cooperare cu Parlamentul European [2],

întrucât articolul 104 și 104b alineatul (1) din tratat se aplică direct; întrucât noțiunile care figurează la articolul 104 și 104b alineatul (1) pot fi precizate, dacă este necesar;

întrucât noțiunile „creditare pe descoperit de cont" și „alte tipuri de creditare" utilizate în articolul 104 din tratat trebuie să fie definite, în special în ceea ce privește interpretarea care se dă creanțelor existente la 1 ianuarie 1994;

întrucât este de dorit ca băncile centrale naționale care participă la a treia etapă a Uniunii Economice și Monetare (UEM) să intre în această uniune având în bilanț creanțe negociabile în condiții de piață, mai ales pentru a conferi flexibilitatea cerută de politica monetară a Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) și pentru a permite o contribuție standard a diferitelor bănci centrale naționale participante la uniunea monetară la veniturile monetare care urmează să fie repartizate între ele;

întrucât băncile centrale care încă dețin, după 1 ianuarie 1994, creanțe nenegociabile sau care sunt negociabile condiționat, dar nu în condiții de piață, asupra sectorului public, trebuie să fie autorizate ulterior să transforme aceste creanțe în obligațiuni cu scadența fixă, în condiții de piață;

întrucât alineatul (11) din Protocolul privind anumite dispoziții referitoare la Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord prevede că Guvernul Regatului Unit poate păstra linia de creditare „Ways and Means", acordată de Banca Angliei, dacă și atât timp cât Regatul Unit nu trece la a treia etapă; întrucât este necesar să se prevadă conversia valorii acestei linii de creditare în titluri negociabile cu scadență fixă și în condiții de piață, dacă Regatul Unit trece la a treia etapă a UEM;

întrucât Protocolul privind Portugalia prevede că „Portugalia este autorizată să mențină facilitățile acordate regiunilor autonome Azore și Madeira de a beneficia de credite fără dobândă acordate de Banca Portugaliei în condițiile stabilite de dreptul portughez în vigoare" și că „se angajează a lua toate măsurile pentru a stopa aceste facilități în cel mai scurt timp";

întrucât statele membre trebuie să ia măsurile adecvate pentru a pune în practică efectiv și integral interdicțiile prevăzute la articolul 104 din tratat; întrucât în special achizițiile efectuate pe piața secundară nu trebuie să fie utilizate pentru a ocoli obiectivul articolului respectiv;

întrucât, în limitele stabilite de acest regulament, achiziția directă de către o bancă centrală a unui stat membru a titlurilor de creanță negociabile emise în sectorul public al altui stat membru nu contribuie la protejarea sectorului public de disciplina impusă de aplicarea mecanismelor de piață, atunci când achiziționarea are ca scop unic gestionarea rezervelor valutare;

întrucât, fără a aduce atingere rolului conferit Comisiei de articolul 169 din tratat, este de competența Institutului Monetar European și apoi a Băncii Centrale Europene, în temeiul articolului 109f alineatele (9) și 180 din tratat, să se asigure că băncile centrale naționale respectă obligațiile stabilite prin tratat;

întrucât creditele acordate de băncile centrale pe termen de mai puțin de o zi pot contribui la asigurarea bunei funcționări a sistemelor de plăți; întrucât creditele pe termen de mai puțin de o zi acordate sectorului public sunt compatibile cu obiectivele

(1) JO C 324, 1.12.1993, p. 5 și JO C 340, 17.12.1993, p. 3.
(2) JO C 329. 6.12.1993 și Decizia din 2 decembrie 1993 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

articolului 104 din tratat, cu condiția ca prelungirea lor până a doua zi să nu fie posibilă;

întrucât funcția de agent fiscal exercitată de băncile centrale nu trebuie obstrucționată; întrucât, chiar dacă compensarea de către băncile centrale a cecurilor emise de terți în favoarea sectorului public poate să dea naștere ocazional la apariția unei creditări, nu este cazul să se considere că articolul 104 din tratat le interzice în situația în care aceste operațiuni nu conduc în ansamblu la creditarea sectorului public;

întrucât deținerea de către băncile centrale a monedelor divizionare emise de sectorul public și creditate către sectorul public constituie o formă de creditare fără dobândă a sectorului public; întrucât, în cazul în care, totuși, este vorba numai de sume limitate, această practică nu contrazice principiul enunțat la articolul 104 din tratat; întrucât, în consecință, ținând seama de dificultățile care ar rezulta din interzicerea totală a acestei forme de creditare, deținerea este admisibilă în limitele prevăzute de prezentul regulament;

întrucât Republica Federală Germania, în urma reunificării, se confruntă cu dificultăți speciale în respectarea limitelor stabilite pentru aceste active; întrucât este oportun, în aceste situații, să se autorizeze un procent mai mare pentru o perioadă limitată;

întrucât finanțarea de către băncile centrale a obligațiilor care revin sectorului public în temeiul relației sale cu Fondul Monetar Internațional sau care rezultă din punerea în practică a mecanismelor de asistență financiară pe termen mediu instituite în cadrul Comunității Europene se materializează în creanțe valutare care au toate caracteristicile activelor din rezerve; întrucât, prin urmare, este necesar să fie autorizate;

întrucât întreprinderile care aparțin sectorului public intră sub incidența interdicțiilor de la articolele 104 și 104b alineatul (1); întrucât acestea sunt definite în Directiva 80/723/CEE a Comisiei din 25 iunie 1980 privind transparența relațiilor financiare între statele membre și întreprinderile din sectorul public [1],

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) In sensul articolului 104 din tratat:

(a) „creditare pe descoperit de cont" înseamnă orice punere la dispoziția sectorului public de resurse financiare care se traduc sau sunt susceptibile să se traducă printr-un sold debitor;

(b) „alte tipuri de creditare" înseamnă:

(i) orice creanță asupra sectorului public care exista la 1 ianuarie 1994, cu excepția creanțelor scadente la data fixă, care au fost achiziționate înainte de această dată;

(ii) orice finanțare acordată sectorului public pentru stingerea obligațiilor sale față de terți;

(iii) fără a aduce atingere articolului 104 alineatul (2) din tratat, orice tranzacție cu sectorul public care se traduce sau este susceptibilă a se traduce printr-o creanță asupra acestuia;

(2) Nu sunt considerate „titluri de creanță", în sensul articolului 104 din tratat, titlurile achiziționate de la sectorul public în scopul transformării lor în titluri negociabile cu scadența fixă în condiții de piață cum sunt:

— creanțe cu scadență fixă achiziționate înainte de 1 ianuarie 1994 și care nu sunt negociabile sau nu sunt negociabile în condiții de piață, cu condiția ca scadența titlurilor să nu fie ulterioară scadenței creanței menționate;

— valoarea liniei de credit „Ways and Means" acordată de către Banca Angliei guvernului Regatului Unit, până la data la care Regatul Unit trece la a treia etapă a UEM.

Articolul 2

(1) În timpul celei de a doua etape a UEM, nu sunt considerate achiziții directe în sensul articolului 104 din tratat achizițiile de către banca centrală a unui stat membru a titlurilor de creanță negociabile emise de sectorul public al altui stat membru, cu condiția ca aceste achiziții să fie făcute numai în scopul gestionării rezervelor valutare.

(2) În timpul celei de a treia etape a UEM, următoarele achiziții realizate numai în vederea gestionării rezervelor valutare nu sunt considerate achiziții directe în sensul articolului 104 din tratat:

— achiziționarea de către banca centrală a unui stat membru care nu participă la a treia etapă a UEM, de la sectorul public din alt stat membru, a unor titluri de creanță negociabile ale acestuia;

— achiziționarea de către Banca Centrală Europeană sau de către o bancă centrală a unui stat membru, care participă la a treia etapă a UEM, a unor titluri de creanță negociabile ale sectorului public din alt stat membru care nu participă la a treia etapă.

Articolul 3

În sensul prezentului regulament, „sector public" înseamnă instituțiile sau organismele Comunității, administrația centrală, autoritățile regionale, locale sau alte autorități publice și alte organisme sau întreprinderi publice ale statelor membre.

[1] JO L 195, 29.7.1980, p. 35. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 93/84/CEE (JO L 254, 12.10.1993, p. 16).

„Bănci centrale naționale" înseamnă băncile centrale ale statelor membre și Institutul Monetar din Luxemburg.

Articolul 4

Creditele pe termen de mai puțin de o zi acordate de Banca Centrală Europeană sau de băncile centrale naționale acordate sectorului public nu sunt considerate creditare în sensul articolului 104 din tratat, cu condiția ca durata lor să nu depășească ziua de creditare și nici o prelungire să nu fie posibilă.

Articolul 5

În cazul în care Banca Centrală Europeană sau băncile centrale naționale primesc de la sectorul public, pentru încasare, cecuri emise de terți și creditează conturile sectorului public înainte ca banca emițătorului cecului să fie debitată, operațiunea nu este considerată creditare în sensul articolului 104 din tratat dacă de la momentul când a fost primit cecul trece o perioadă de timp mai mare decât perioada normală de încasare a cecurilor de către banca centrală a statului membru, cu condiția ca eventuala fluctuație valorică să aibă caracter excepțional, să fie de valoare mică și să se anuleze într-o perioadă scurtă.

Articolul 6

Deținerea de către Banca Centrală Europeană sau de către băncile centrale naționale de monede divizionare emise de sectorul public și creditate către sectorul public nu este considerată creditare în sensul articolului 104 din tratat dacă nivelul acestor active rămâne inferior unui procent de 10 % din monedele divizionare aflate în circulație.

Până la 31 decembrie 1996, acest nivel este de 15 % pentru Germania.

Articolul 7

Finanțarea, de către Banca Centrală Europeană și de către băncile centrale naționale, a obligațiilor pe care le are sectorul public din relația sa cu Fondul Monetar Internațional sau care rezultă din punerea în practică a mecanismul de asistență financiară pe termen mediu instituit prin Regulamentul (CEE) nr. 1969/88 [1] nu este considerat creditare în sensul articolului 104 din tratat.

Articolul 8

(1) În sensul articolului 104 și 104b alineatul (1) din tratat, „întreprindere publică" înseamnă orice întreprindere asupra căreia statul sau alte autorități regionale sau locale pot exersa direct sau indirect o influență dominantă datorită formei de proprietate, a participării financiare sau normelor care o guvernează.

O influență dominantă din partea autorităților publice apare atunci când aceste autorități, în mod direct sau indirect în raport cu o întreprindere:

(a) dețin majoritatea capitalului subscris al întreprinderii;

(b) controlează majoritatea voturilor aferente acțiunilor emise de întreprindere sau

(c) pot numi mai mult de jumătate din membrii organismului administrativ, de conducere sau supraveghere al întreprinderii.

(2) În sensul articolului 104 și 104b alineatul (1) din tratat, Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale nu fac parte din sectorul public.

Articolul 9

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 1994.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 decembrie 1993.

Pentru Consiliu

Președintele

Ph. MAYSTADT

[1] Regulamentul (CEE) nr. 1969/88 al Consiliului din 24 iunie 1988 de instituire a unui mecanism unic de asistență financiară pe termen mediu al balanțelor de plăți ale statelor membre (JO L 178, 8.7.1988, p. 1).